

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. София, 06.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XVII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Снежина Колева

Членове: Петър В.. Сантиров
Цветомила Данова

при участието на секретаря Мариана Ал. Косачева
като разгледа докладваното от Петър В.. Сантиров Въззивно наказателно дело от частен характер № 20231100605960 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С присъда от 06.02.2023г. по НЧХД № 19352/19г., СРС-НО, 115 с -в е признал подсъдимия С. Б. Т. за невиновен в това, че на 09.07.2018г. в гр.София е извършил нещо унижително за честта или достойнството на Е. Д. М., като в статия със заглавие „Грабежът в Световрачене повтаря обири от преди пет години“, публикувана в интернет сайт „Breaking.bg“, е написал следното: „За всичките въоръжени грабежи през 2010-2013 г. в Софийско бе подозиран магистралният бандит Е. М. - К.“, като обидата е разпространена по друг начин, а именно чрез интернет сайт, поради което и на основание чл.304 НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.148, ал.1, т.2, пр.2, вр. чл.146, ал.1 НК.

С присъдата съдът е признал подсъдимия С. Б. Т. за невиновен в това, че на 09.07.2018г. в гр.София е разгласил позорно обстоятелство за Е. Д. М. или му е приписал престъпление, като в статия със заглавие „Грабежът в Световрачене повтаря обири от преди пет години“, публикувана в интернет сайт „Breaking.bg“, е написал следното: „За всичките въоръжени грабежи през 2010-2013 г. в Софийско бе подозиран магистралният бандит Е. М. - К.“, като

клеветата е разпространена по друг начин, а именно чрез интернет сайт, поради което и на основание чл.304 НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.148, ал.2, пр.1, вр. ал.1, т.2, пр.2, вр. чл.147, ал.1 НК.

Съдът на основание чл.190, ал.1 НПК е осъдил частния тѣжител Е. Д. М. да заплати в полза на държавата по сметка на СРС направените съдебни разноси в размер на 635,85 лева, както и 5 лева държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист, както и сумата от 500 лева сторени от подсъдимия С. Б. Т. разноси за адвокатско възнаграждение.

Срещу така постановената присъда е постъпила въззивна жалба от повереника на ЧТ Е. М. - адв. Ю., ведно с допълнение към същата, в която се релевират доводи за неправилност на присъдата, с която подсъдимият е признат за невиновен. Иска се нейната отмяна и постановяването на присъда, с която да бъде признат за виновен по повдигнатите му обвинения или делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

С подадената въззивна жалба не се отправя искане за събиране на доказателства пред въззивния съд.

В разпоредително заседание на 03.11.2023г. въззивният съд по реда на чл.327 и следващите от НПК е преценил, че присъдата е атакувана в срок и е от категорията актове, подлежащи на контрол пред въззивния съд по съответния ред, поради което подлежи на контрол в открито съдебно заседание. Приел е, че за изясняване на обстоятелствата от предмета на доказване по делото, не се налага разпит на подсъдимия и свидетели, както и събирането на нови доказателства.

В открито съдебно заседание ЧТ Е. М. моли съда да отмени обжалвания съдебен акт и да осъди подсъдимия по повдигнатото му обвинение. Твърди допуснати нарушения на правото му на справедлив съдебен процес. Изразява негативно отношение към сайта, публикувал инкриминираната статия. Сочи, че с изявлението в процесната статия подсъдимият е нарушил следващите му от ЕКПЧ права. Намира за доказано авторството на извършеното престъпление. Моли съда да осъди подсъдимия, предвид безспорно доказаното по делото извършено от него противоправно деяние.

Служебният повереник на ЧТ Е. М.-адв. Ю. поддържа жалбата и

допълнението към нея. Намира, че в хода на първоинстанционното съдебно следствие са били събрани категорични доказателства за това, че с инкриминираната статия са изложени множество неверни и позорящи твърдения, касаещи личността на частния тъжител. Моли съда да уважи въззивната жалба, като отмени първоинстанционната оправдателна присъда и постанови нова, с която подсъдимият да бъде признат за виновен по повдигнатото му с тъжбата обвинение.

Упълномощеният защитник на подс. С. Т. - адв. У. изтъква, че подадената въззивна жалба е неоснователна и моли съда да потвърди първоинстанционната присъда като правилна и законосъобразна. Твърди, че първоинстанционният съд не е допуснал превратно тълкуване на доказателствата, а е дал вярна оценка на извлечените от приложените писмени доказателствени данни и ги е съпоставил с установеното от гласните доказателства. Претендира се за направените разноски пред въззивната инстанция.

Подсъдимият С. Т. редовно уведомен, се явява лично пред въззивната инстанция и в предоставеното му от съда право на последна дума, моли да се потвърди първоинстанционната присъда.

Софийски Градски Съд, като обсъди доводите във въззивната жалба и допълнението към нея, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл.314 от НПК служебно провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира, че не са налице основания за нейната отмяна, поради което намира, че постановената присъда следва да бъде потвърдена, по следните съображения:

Първоинстанционната присъда е постановена при изяснена фактическа обстановка, установяваща се от събраната доказателствена съвкупност, обсъдена в мотивите на атакуваната присъда. Въз основа на този доказателствен материал се установява следното от фактическа страна:

Подсъдимият С. Б. Т. е роден на ****г. в гр.София, българин, българско гражданство, неосъждан, член на Управителен съвет на БНР, с висше образование, адрес: гр.София, бул. ****, с ЕГН: *****.

През 2016г. С. Б. Т. създал дружеството „А.Н.“ ЕООД и новинарският сайт „breaking.bg“, които били негова собственост до месец юли 2019г., когато ги прехвърлил на свой приятел. Промяната в собствеността се

наложила, тъй като С. Т. станал член на Управителния съвет на БНР, което качество било несъвместимо с управлението и притежаването на дружество, учредено по реда на Закона за радио и телевизия. Домейнът breaking.bg е регистриран от дружеството „А.Н. LTD/А.Н.“ ЕООД, ЕИК: ****, с дата на регистрация 01.11.2016г., със седалище и адрес България, гр.София, п.к. 1309, Район „Възраждане“, ул. „Александър Стамболийски“, № ****, а електронен адрес: ****@gmail.com и телефон: +****, с посочен към 04.05.2022г. управител С.Т.К.. Домейнът breaking.bg се ползва от дружеството „А.Н.“ ЕООД с ЕИК: ****, като същият е регистриран, стартиран, инициализиран и активиран на 08.11.2016г., а сайтът се хоства от компанията „Суперхостинг бг“. Дружеството „А.Н.“ ЕООД с ЕИК: **** е вписано в съответните регистри като ползвател на домейна, както към 09.07.2018г., така и към 04.05.2022г. За управител и собственик на „А.Н.“ ЕООД, както към 09.07.2018г., така и към 04.05.2022г. е посочен С.Т.К..

На 09.07.2018г. в 15.20 часа С. Т. публикувал в сайта „breaking.bg“ статия, озаглавена „Грабежът в Световрачене повтаря обири от преди пет години“ и подзаглавие „Хора на К. ли обират пощите?“, като в статията се съдържа следният израз: „За всичките въоръжени грабежи през 2010-2013 година в Софийско бе подозирани магистралният бандит Е. М. К.. С. Т. публикувал статията, позовавайки се на информация от достоверни източници като Прокуратурата на РБ и други публикации в електронни медии, като целта му била да обобщи събраната от тези източници информация.

През 2019г. свидетелката М.К., която се намирала в близки приятелски отношения с тъжителя Е. М., уведомила последния, че С. Т. е публикувал горепосочената статия в електронното издание „breaking.bg“. Свидетелката К. направила това, като изпратила по пощата екземпляр от статията до Е. М., който към този момент се намирал в Затвора гр.София.

За да постанови присъдата си, Районният Съд е провел съдебно следствие по общия ред, в рамките на което е събрал и преценил множество доказателства: показания на свидетеля М.Б.К. /л.87-88/ и обяснения на подсъдимия С. Т. /л.193/; писмени доказателства и доказателствени средства: Удостоверение от ГДИН; справка за съдимост за С. Т.; Справка от УИС относно водени досъдебни производства; справки за съдимост за Е. М.;

справка за свиждания в Затвора - гр.София; копие от входящ дневник за посещения в Затвора - гр.София; писмо-отговор от управителя на „А.Н.” ЕООД; справка от Прокуратурата на РБ относно публикувани съобщения в официалния сайт; справки и разпечатки от електронни сайтове; 2 бр. писмо-отговор от Софийска Градска Прокуратура, както и заключенията на техническа експертиза (ТЕ) и Допълнителна ТЕ.

Според въззивния съд така изложената фактология на събитията в цялост може да бъде приета за изяснена от първоинстанционния съдебен състав в необходимата степен и достатъчно пълнота. Установени са по безспорен начин обстоятелствата, значими за правилното решаване на делото - времето, мястото и начинът на извършване на инкриминираното деяние и неговия автор, като не са допуснати процесуални нарушения при формиране на вътрешното убеждение на съда. Обсъдени са всички доказателствени материали, без някои от тях да са били подценени или игнорирани за сметка на други и без да са допуснати логически грешки при анализа им. Събраната по делото доказателствена съвкупност е последователна и еднопосочна, като от нея с пълна категоричност се установяват фактите, включени в предмета на доказване.

Когато и доколкото изразява съгласие с доказателствения анализ, направен от преходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото, а може да анализира само тези които се оспорват, за да отговори изчерпателно на наведените доводи в жалбата или протеста или тези, които счита за неправилно анализирани /в този смисъл решение № 372 от 01.10.2012г. по НД № 1158/2012г, НК, III НО на ВКС/. Без да бъдат преповтаряни изводите на контролирания съд, настоящият съдебен състав намира за необходимо, с оглед на доводите и възраженията във въззивната жалба, свързани с интерпретацията на така установените фактически и правни изводи, както и в съответствие със законово вмененото му задължение за служебна проверка на правилността на присъдата в цялост, да посочи следното:

От съществено значение за настоящия предмет на доказване по делото имат приобщените писмени доказателства, които имат ключово значение за правилното изясняване на фактическата обстановка по делото. Въззивният съд не намери основание да изключи от доказателствената съвкупност

събраните по реда на чл.283 НПК, т.к. при извършената им служебна проверка не установи при тяхното събиране да са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават изключването им от доказателствения материал по делото. Това е така, защото достатъчно ясно чрез тях се развива обективната истина във връзка с отношенията между тържителя М. и подс. Т.; справка от Прокуратурата на РБ относно публикувани съобщения в официалния сайт и справки и разпечатки от електронни сайтове. Съдържанието на инкриминираните изрази, отправени от подс. Т. по адрес на тържителя, е видно от приложена по делото писмено доказателство – писмо-отговор от управителя на „А.Н.” ЕООД .

С оглед правомощията които има, въззивният съд подложи на собствен анализ показанията на свидетелката М.К.. Въззивният съд намери показанията на тази свидетелка за обективни, безпристрастни и кореспондиращи в цялост с изложеното в статията в електронното издание „breaking.bg“, поради което ги кредитира в цялост. Същите се подкрепят и от приобщените към делото писмени доказателства. От тях безспорно се установява, че през 2019г. именно тя е съобщила на Е. М., че С. Т. е написал статията в електронното издание „breaking.bg“, като свидетелката изпратила статията на Е. М. по пощата. Както Районният, така и Въззивният Съд не констатираха основания, въз основа на които да дискредитират показанията на тази свидетелка. Настоящата съдебна инстанция не констатира допуснати от страна на първия съд процесуални нарушения при провеждането на разпита на свидетелката в тази насока, при изясняване на въпроса свързан с авторството на процесната статия. Същите са проведени при съблюдаване на законовите разпоредби на НПК - чл.117 и сл., и чл.139 и сл. НПК.

Въззивният съд споделя анализа на първата съдебна инстанция досежно обясненията на подсъдимото лице, при който е съобщила тяхната двойствена природа като средство за защита и доказателствено средство. Съгласно правилата за доказателствената тежест по чл.103, ал.1-3 НПК, за да бъдат приети за достоверни обясненията поначало не се изисква те да намират подкрепа в доказателствения материал по делото, а да не се опровергават от несъмнено установени доказателства или да не се дискредитират на собствено основание, поради неясноти, необясними празноти или тъй като съдържат обективно невъзможна версия. В процесния случай споделянето от подсъдимия С. Т. е вътрешно последователно, логично

и не се опровергава от събрания и проверен по делото доказателствен материал. В депозираните обяснения, подсъдимият посочва, че действително е автор на публикацията и тя се основава на информация от достоверни източници като Прокуратурата на РБ и други публикации в електронни медии.

Изводите си за съдебното минало на подсъдимия настоящият състав направи въз основа на приложената по делото справка за съдимост.

При така установената и приета фактическа обстановка, въззивният съд намира, че в съответствие с изискванията на чл.14, ал.1 НПК, Районния Съд правилно е счел, че подсъдимият С. Т. не е осъществил от обективна страна инкриминираните престъпни деяния квалифицирани като престъпления по чл.148, ал.1, т.1 и т.2, вр. с чл.146 НК и по чл.148, ал.2, вр. с ал.1, т.1 и т.2, вр. с чл.147, ал.1 НК с депозираната от частния тъжител Е. М. частна тъжба.

Настоящият съдебен състав подобно на първия съд намира, че от доказателствата по делото се установява с категоричност, че на 09.07.2018г. в електронно издание „BREAKING.BG“ С. Т. е публикувал статия със заглавие „Хора на К. ли обират пощите?“, съдържаща следния израз „За всички въоръжени грабежи през 2010-2013г. в Софийско бе подозиран магистралният бандит Е. М. - К.. По отношение авторството на въпросната статия няма каквото и да е съмнение, поради което и правилно е подложен на изследване въпроса, дали тази статия, в частност инкриминирания израз, има унизително за честта и достойнството на тъжителя съдържание. Правилно е констатирано от първата инстанция, че в инкриминирания израз се съдържат две думи - бандит и К., но които погледнати през призмата на преценката не се установява да са унизителни по съдържанието си и не засягат в отрицателен аспект чувството за чест и собствено достойнство на пострадалия. Това е така, тъй като смисълът, в който е употребен прякора „К.“, не е с цел обида или злепоставяне, а с оглед индивидуализацията на лицето, за което се говори и възприемането му от читателя именно с прякора, с който частният тъжител е придобил известност в обществото. В доказателствата по делото е приложено писмо № 9459/2022г. на Прокуратурата на Република България, в което е посочено, че частния тъжител е общоизвестен в публичното пространство и в медиите с този прякор. Констатирано е, че и на сайта на ВКС частния тъжител е посочен със

същият прякор, като е уточнено, че Е. М. и още две лица са известни като „бандата на К.“.

Следва да се обърне внимание, че правилно и обосновано СРС е приел и че по отношение на повдигнатото с тъжбата обвинение за престъплението „клевета“ е несъставомерно, тъй като в статията не се констатира твърдението, че Е. М. е извършил въоръжени грабежи, напротив изрично е посочено, че той бил подозиран в това. В подкрепа на изложеното са приетите по делото доказателства, а именно приобщеният обвинителен акт на Специализираната Прокуратура срещу частния тъжител М. за няколко престъпления, както и че той е предаван на съд за ръководство на организирана престъпна група.

Субективното усещане на тъжителя за начина, по който е възприел думите на подс. Т., а именно - като позорящи го както в личен план като човек, въззивният съд счита за неоснователно, поради обстоятелството, че при клеветата изреченото трябва да се възприема като позорящо и неотговарящо на обществените разбирания за морал от обществото, а не да почива на чисто субективен прочит. В този смисъл, и след като се отчетат особеностите на казуса – време, начин, подбор на изразни средства на изказванията от страна на подс. Т., настоящият състав също счита, че заявеното от подс. Т. по адрес на ЧТ М. представлява посочването на определени факти и обстоятелства, в които същият е уверен в истинността им, с оглед публикуваната официално информация от Прокуратурата на Република България, както и в електронни медии, в които се цитира информация от МВР.

За постановяването на осъдителна присъда са необходими положителни доказателства, годни да мотивират категоричното убеждение у съда за виновността на подсъдимото лице. Липсата на такива налага единственият възможен извод, че извършването престъпление не е доказано по несъмнен начин, което налага признаването на подсъдимото лице за невиновно и неговото оправдаване. Разпоредбата на чл.303, ал.1 НПК не позволява присъдата да почива на предположения, а от събрания годеи доказателствен материал, съдът не може да направи обоснован извод относно това, че подсъдимият е осъществил деянията, предмет на обвинението. Поради това правилно първоинстанционният съд е признал подсъдимият Т. за невиновен

на основание чл.304 НПК и го е оправдал по повдигнатото му обвинение.

В заключение, въззивният съд счита, че при правилно установена фактическа обстановка и верен анализ на събрания по делото доказателствен материал, първият съд е достигнал до обосновани и законосъобразни изводи относно недоказаност на повдигнатите с тъжбата обвинения за извършени от подсъдимия С. Т. престъпления чл.148, ал.1, т.2, пр.2, вр. с чл.146 НК и по чл.148, ал.2, вр. ал.1, т.2, пр.2, вр. чл.147, ал.1 НК, поради което и постановената от него присъда следва да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна.

С оглед изхода на делото и в съответствие с разпоредбата на чл.190, ал.1 НПК, правилно първоинстанционният съд е осъдил частният тъжител да заплати на подсъдимия направените от него разноски по делото в размер на 500 лева, за адвокатско възнаграждение, както и 635,85 лева, сторени като разноски от страна на СРС.

С оглед изхода на делото и релевираното искане от защитника на подсъдимия, в тежест на тъжителя следва да бъдат възложени направените разноски пред въззивната инстанция в размер на 600лв. /съгласно представения договор за правна помощ/, като първия съд следва да се произнесе по реда на чл.306 от НПК, за да не бъде лишен тъжителя от правото на жалба.

С оглед на това въззивната жалба следва да се остави без уважение като неоснователна.

При служебната проверка на обжалваната присъда, въззивната инстанция не констатира, както нарушения на материалния закон, така и на процесуалните правила, както и друго основание за нейната отмяна или изменение, поради което и на основание чл.334, т.6, вр. чл.338 НПК СГС, НО, XVII Въззивен състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 06.02.2023г., постановена по НЧХД № 19352/2019г., по описа на СРС-НО,115-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____